

18.31x13.5	1	36 עמוד	גרשפנקה	27/04/2018	63424016-6
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציורו - 80790					

פרופורציה

הרב רפי אוסטרוב

יו"ר המועצה הדתית גוש עציון

שפעלנו כגוף אחד ולא כשברי וכרסיסי אומה. לא האמינו שזה אפשרי. אורד וינגייט, שאימן חיילים יהודים במחצית הראשונה של המאה ה-20, כתב שהוא, בניגוד לרבים בצבא האנגלי, סבור שמהיהודים המסכנים האלו ניתן להוציא חיילים טובים. ברוך השם יש לנו כמה חיילים טובים היום. הרב וואקס כתב על 130 משפחות עובדות אדמה, כאשר היום אנו מעצמה כלכלית, חקלאית וגם תורנית. אנו המרכז היהודי של העולם לאחר שעולם התורה נחרב כולו ולא היה ברור אם תהיה לו תקומה.

אני שואב חיזוק ואופטימיות, בין השאר, משורדי השואה. הם אלו שראו עולם בנוי הרב ובנוי (כלשונו של הרב עמיטל) ויודעים להעריך את מה שיש לנו כאן. הם אלו שלעולם לא יעשו "ברוגז" עם המדינה (ביחס לאלו שכתבו שהם לא יכולים להגוג השנה) או עם צה"ל (ביחס לאלו שמקוננים על הצבא). הם אלו, שפעם אחר פעם מזכירים לנו להודות על מה שיש לנו לעומת הריק והשיממון שממנו הם באו.

כאשר שמים בפרופורציה את מה שיש, אז כל הרעש המאכלס את המדיה החברתית והתקשורתית של חיינו נשמע כמו זמזום של חרק שקצת מסיח את דעתנו, אבל לא באמת מפריע לנו להתקדם בדרך. ספר החינוך, במצוות כיבוד הורים, כותב שהשורש של מצוות כיבוד הורים הוא הכרת הטוב להם, ומהם – לבורא העולם על החיים שנתן לנו. הכרת הטוב היא שורש האמונה והיעדרה הוא שורש הכפירה. אז מדי פעם (יותר מפעם ב-70 שנה), נעצור, נגשום עמוק, נביט מסביב ונאמר תודה!

לפני כ-130 שנה, חי לו בארץ פולין רבה של העיר קאליש, ושמו חיים אליעזר וואקס. וואקס אמנם נולד וגדל בפולין, אבל כמו יהודים רבים אחרים, הוא חלם על ארץ ישראל. פעם אחת הוא כתב את הדברים הבאים: "ואצלי כבר ברור שאם יקיימו ישראל, שיתחילו לעבוד אדמת הקודש בסך ק"ל (130) משפחות, שיהיה התחלת הגאולה גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך".

הוא הכתיר את התחלת הגאולה בכך שיהיו 130 משפחות יהודיות עובדות את האדמה בארץ ישראל.

גיליון זה מגיע אליכם לאחר שעברו חלק מהימים המיוחדים של חודש אייר וחלקם עוד לפנינו, עד השיא בהג השבועות. חודש זה הוא גם חודש ההרהורים והמאזנים מאין באנו ולאן אנו הולכים. הרהורים אלו מקבלים משקל מיוחד בשנת השבעים למדינה. קברניטי המדינה שווקו לנו בחודש האחרון ללא הרף שיש לנו כל כך הרבה במה להתגאות. כחניך של עולם הישיבות עם נטייה לעולם המוסר, יש לי קושי עם המילה 'גאווה', גם אם זאת גאווה לאומית. אני מעדיף את המילה 'הודיה'. יש לנו כל כך הרבה על מה להודות ואפילו בלי שום צורך לייפות את המצב. פשוט יש כל כך הרבה להודות עליו, ובמיוחד אם מסתכלים 130 שנה אחורה ורואים מאין באנו ולאן אנו הולכים.

אחד ההישגים הגדולים ביותר של הרצל בקונגרס הציוני הראשון היה בכך שהוא לקח פירורים של קהילות יהודיות מרחבי העולם והפך אותם לתנועה לאומית ציונית. זו הייתה הפעם הראשונה מאז יציאתנו לגלות,